

Lovas István: A Nyugat önvizsgálattal is lépjen a merényletek ellen

2015 január 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

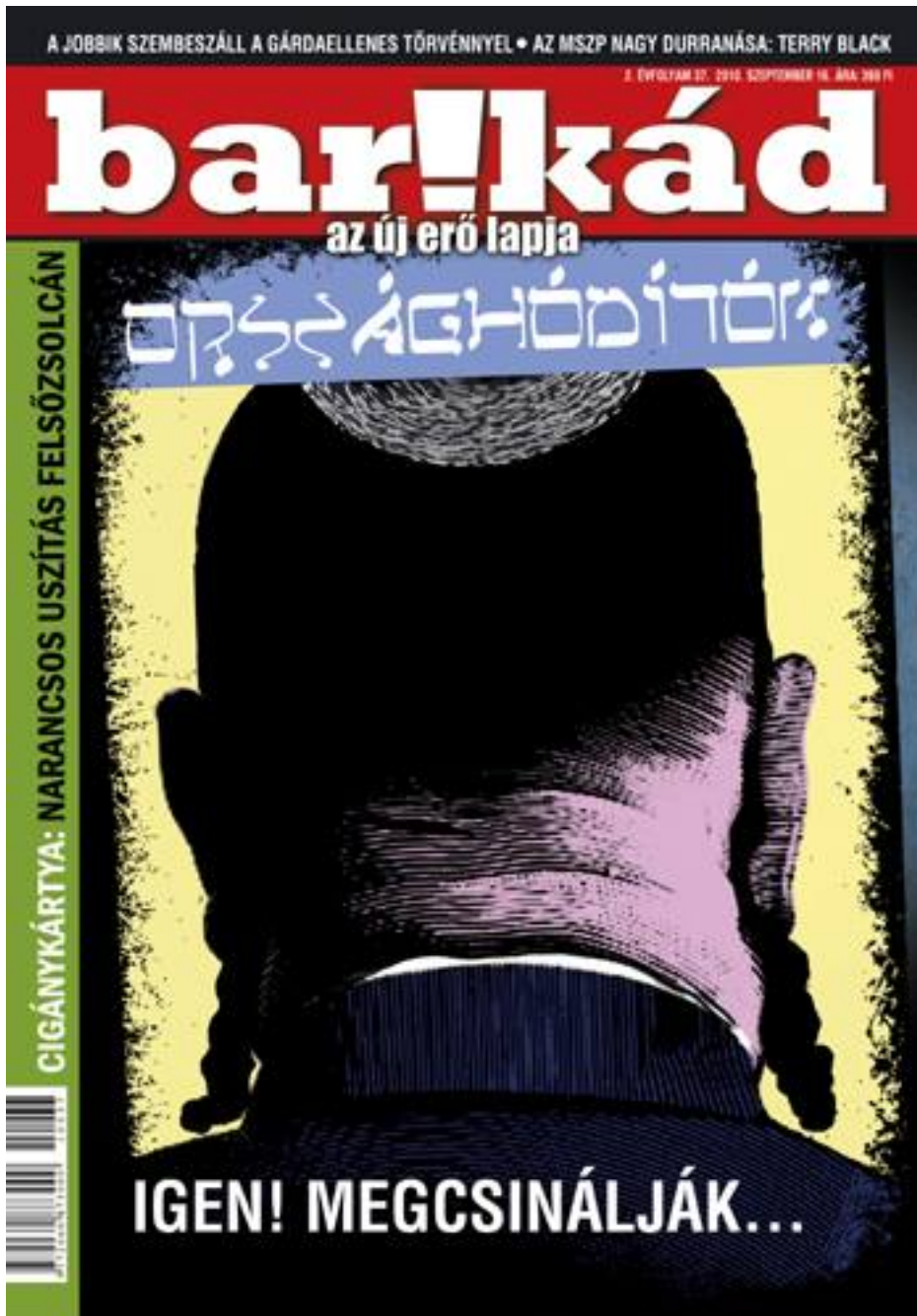
Mérték

Ha a nyugati világ a Charlie Hebdo francia szatirikus hetilap ellen január 7-én Párizsban elkövetett terrortámadás után ismét csak a kötelező mantrát hajtogatja,{...}

{...} és a véleményvezérek?I való félelme miatt nem mer egyrészt a 12 áldozattal járó merényletet kiváltó mélyebb okokkal foglalkozni, másrészt az iszlám világ szemszögéb?I is legalább egyszer önmagára kritikusabban tekinteni, a további vérontás megállíthatatlan lesz, s?t egyre nagyobb méreteket ölt majd. Ekkora árat a hallgatás nem ér.

MIÉRT SZENT ÉRTÉK A CHARLIE HEBDO-NÁL AZ, AMI A BARIKÁDNÁL TILOS?

Amennyiben nyugati világunkban a sajtó szabad, akkor talán lehet olyan véleménynek is helye – és ez következik itt -, amely hajlandó nemcsak túllépni a mantrán, de el is tér a liberális gondolkodásmód kényszerzubbonya alatt megfér? nézetekt?I. Azzal a vággyal, hogy e merényletek ismétl?désének a lehet? legkisebb táptalaját se adja, illet?leg ne csak tüneti kezeléssel szolgáljon, mert az eddig is eredménytelennek bizonyult és a jöv?ben is az marad.

A szörny? és elítélend? gyilkosság senkit nem érhetett váratlanul. Legkevésbé a célpontot: a magazint, amely egyik legutóbbi karikatúrája szinte a beteljesülést sürget? jóslat volt. A szerkeszt?séget majdnem pontosan négy évvel ezel?tt már gyújtóbombával megtámadták, mielőtt éppen Sharia Hebdo néven jelentette meg friss számát, amelynek „szatirikus” értelemben „vendégszerkeszt?je” Mohamed próféta volt.

A nyugati világot e merénylet sem érthette váratlanul. Hiszen köztudott, hogy az iszlám vallásban nincs nagyobb bűn, mint „Isten utolsó prófétájával”, Mohameddel viccelődni.

Ezt úttörőként a dán Jyllands-Posten tette, amelynek Flemming Rose vezetése alatt álló kulturális rovata 2005 szeptember 30-án 12 Mohamed karikatúrát közölt. Ezt a muzulmán világban hatalmas felháborodás és zavargás is követte. A dán export több közel-keleti ország bojkottja nyomán követően 15 %-kal csökkent.

Miután Iránban úgy érezték, hogy itt is a nyugati világ kettős mércéjéről van szó, Teherán 2006-ban a dán lapnak holokauszt karikatúrákat kínált fel közlésre, de ezt Rose-ék elutasították.

Viszont hibájukat belátva dánul, angolul és arabul bocsánatot kértek a muzulmán világtól.

Szemben más nyugati lapokkal, amelyek jópofának tartották a halálos profanitást, és a karikatúrák utánközlésekor a sajtószabadság alapvető értékeire hivatkoztak, azok fenntartójaként ünnepelve magukat és köszöngetve a szélrózsa minden irányából érkező gratulációkat.

A dolgokat a másik oldalról megközelítve közismert ugyanakkor, hogy a mások végzetes megbántásán azonnal túllép?, és a sajtószabadság köntösébe búvó liberálisok azok, akik a nyugati világban évtizedek óta követelik a „gyűlöletbeszéd” büntetésének minél szélesebb körű és egyre szigorúbb kiterjesztését, ha a sértettek célkategóriájában saját magukat is érintve érzik.

Hogy hazai példát említsünk: emlékszik-e valaki arra, hogy bárki a sajtószabadság értékére hivatkozva vette volna a védelmébe a jobbkios Barikád hetilapot, amikor a Hvg.hu 2010. március 14-én követelte, hogy annak azonnal távolítsák el a főszerkesztőjét, mert címlapján Gellért püspök szobrát ábrázolta, kezében a menórával, és azzal a felirattal, hogy „Ébreszt? Budapest! Ezt akarjátok?”? Vagy arra, hogy ugyanazon év szeptemberében a Hit Gyülekezete és a Mazihsz feljelentések tucatjait fontolgatták, amiért e hetilapon egy antiszemita bélyegzett karikatúra jelent meg?

A kérdés felmerül: vajon a „gyűlöletbeszéd” megítélésénél nem kellene-e a sértések célpontját is minden esetben megkérdezni? Csak a sértettnek vannak szelektív jogai, a sértettnek pedig semmilyen alanyi joga nincs érzelmei kifejezésére?

Vajon mit gondolhatott a Klubrádió január 7-i Megbeszéljük m?sorának egy esetleg magyarul tudó japán hallgatója, amikor egy betelefonáló azt mondta a párizsi merénylet megismétlése elleni szereket ajánlva, hogy „az atombomba a japánokat viszonylag hamar leszoktatta az erőszakról”? Vagy ugyanannak a m?sornak egy muzulmán hallgatója azon „gyógyszerre”, hogy „és akkor mondjuk ezt a Mekkát egy kicsit leradíroznánk a szaúd-arábiai sivatagról”? Amely vérlázító és embertelen gyűlöletbeszédet – és ezt el?re tudjuk - a Klubrádiót mecenatúra-pénzekkel támogató, ugyanakkor külföldön „a zsarnoki Orbán-rezsim médiahatóságának” nevezett szervezetnek eszébe sem fog jutni kivizsgálni.

Vajon a liberális sajtó ugyanolyan jóindulatú vihorászással reagált volna a mostani LMP társelnök Schiffer András által korábban vezetett TASZ nevű emberjogi szervezet által jóváhagyólag kipoztolt, a jobboldali politikai és sajtóvilág ismertebb embereinek név szerinti meggyilkolására buzdító dalával, mintha egy radikális jobboldali szervezet ugyanezt tette volna a másik oldal ismertebb figuráival, név szerint felsorolva őket, megemlítve megölésük javallt módozatait?

A muzulmán világ egyszerűen nem hisz a nyugati világnak a sajtószabadságról, az emberi jogokról és a demokráciaféltéséről hangoztatott aggodalmaival. Hiszen az ő országait bombázzák; őket ölik égből és földről százezer számra. Ők látják, hogy a nyugati világ azon politikusai, akik a mostani párizsi merénylet után az áldozatokért oly hangosan emelik fel szavukat, némák maradtak a legutóbbi gázai öldöklés több ezer halottja és kétszáz ezer szétrombolt épülete láttán.

Ők azt látják, hogy a sajtószabadságért e merénylet után most is aggódó Nyugat úgy tiltotta le egyik hírközlő m?holdja után a másiktól a globális iráni hírtévé, a PressTV angol adását, hogy az ma már csak az interneten fogható. Mint ahogyan azt is látják, hogy a Párizs ügyében (joggal) felháborodott Obama elnök hitet tesz még több gázai ártatlan kivégzése mellett azzal, hogy a világ legnagyobb szabadtéri börtönét fenntartó terrorállamnak még több fegyvert küld.

De nem lehet elmenni Európa „eliszlámosodásának” kérdése mellett sem.

Vajon nem a liberálisok által a kontinensünkre kényszerített laza bevándorláspolitikája nyomán érkezett annyi muzulmán hozzánk, sokan közülük menekülve a Nyugat által indított háborúktól?

Tényleg nem lehetett vagy nem lehet olyan bevándorláspolitikát nálunk is megteremteni, mint a Közel-Keleten, amelynek országaiban az odakívánczó csak addig tartózkodhat, ameddig munkaszerződése szól? Miért az? hibájuk, hogy éltek a lehetőséggel?

A nyugati vezetőknek tudniuk kell, ameddig Nyugaton a diszkrimináció, a szemfogató hazudozás az úr értékekről és demokráciáról, e merényleteknek nyújtanak táptalajt. Meg kell érteni, hogy a muszlim anya sem arra neveli kisgyermekét, hogy „drágám, légy terrorista!”. De ha bombázzuk földjét, vagy ócsároljuk, ami neki szent, azzá válhat.

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló